

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.564 van 27 mei 2014
in de zaak A. 211.925 /IX-8339**

In zake: het AUTONOOM GEMEENTEBEDRIJF STEDELIJK
ONDERWIJS ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210 A/10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de Juridische cel van de afdeling Advies en
Ondersteuning Onderwijspersoneel
gevestigd te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15 kamer /1 C 24

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 maart 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de kamer van beroep voor het gesubsidieerd officieel onderwijs nr. GOO/2014/173/[...] III d.d. 5 februari 2014 waarbij de tuchtmaatregel houdende terugzetting in rang wordt vernietigd en de tuchtmaatregel van een schorsing gedurende één jaar wordt opgelegd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 mei 2014.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jim De Ridder, die verschijnt voor de verzoekende partij en adviseur Marleen Broucke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 27 mei 2013 beslist het directiecomité van verzoeker om aan G.V., vast benoemd directeur in de Stedelijke School voor Buitengewoon Secundair Onderwijs Begijnenvest, de tuchtsanctie van de terugzetting in rang op te leggen.

Op 21 juni 2013 dient G.V. hiertegen een beroepschrift in bij de kamer van beroep voor het gesubsidieerd officieel onderwijs.

Op 28 augustus 2013 beslist de bevoegde kamer van beroep om de tuchtbeslissing van 27 mei 2013 te vernietigen en aan G.V. de tuchtmaatregel van één jaar schorsing op te leggen.

Op 5 februari 2014 trekt de bevoegde kamer van beroep haar tuchtbeslissing van 28 augustus 2013 in en beslist zij vervolgens andermaal om de tuchtbeslissing van 27 mei 2013 van het directiecomité van verzoeker te vernietigen en aan G.V. de tuchtsanctie van één jaar schorsing op te leggen. Het is die laatste beslissing die het voorwerp is van de huidige vordering.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Uiteenzetting

5. Verzoeker motiveert de spoedeisendheid van zijn zaak als volgt:

“De eertijds door de kamer van beroep genomen beslissing d.d. 28 augustus 2013, aan verzoekende partij betekend op 10 september 2013 en inhoudend een hervorming van de initiële tuchtbeslissing tot één jaar schorsing, is door verzoekster (enkel) bestreden met een beroep tot nietigverklaring, in de veronderstelling dat de actuele doorlooptijd van een annulatieprocedure voor de Raad van State het mogelijk zou maken om een arrest over de nietigverklaring te bekomen alvorens de periode van de tuchtrechtelijke schorsing zou zijn verlopen. Indien de Raad van State aldus de bestreden beslissing zou vernietigen, dan zou verzoekster niet het ernstig nadeel lijden dat het betrokken personeelslid haar ambt van directeur opnieuw zou opnemen.

Thans evenwel, heeft verwerende partij de eerste beslissing ingetrokken en op 5 februari 2014 een nieuwe beslissing genomen met dezelfde strekking, die derhalve voor verzoekster even grievend is. Daar op het ogenblik dat de thans bestreden beslissing werd genomen reeds bijna zeven maanden zijn verstreken sinds de initiële tuchtbeslissing van verzoekster, is het uitgesloten dat de Raad zich nog binnen de resterende looptijd van de tucht-

rechtelijke schorsing zou kunnen uitspreken over de grond van de zaak. Immers, de termijnen voorgeschreven voor het wisselen van de memories van antwoord en wederantwoord overschrijden reeds de einddatum van de tuchtrechtelijke schorsing en derhalve de terugkeer in actieve dienst van het betrokken personeelslid.

Verzoekende partij heeft – terecht – alle vertrouwen verloren in de capaciteit van [G.V.] om als directeur een school van het stedelijk onderwijs Antwerpen te leiden. De initiële tuchtbeslissing verwijdt het betrokken personeelslid dan ook uit het ambt van directeur. Verzoekster beschikt niet over andere ambten of opdrachten waarin zij een als directeur vast benoemd personeelslid – desnoods gedwongen – kan herplaatsen, zodat [G.V.] bij afloop van de termijn van de thans bestreden beslissing noodzakelijkerwijze haar opdracht als directeur opnieuw opneemt. Zelfs een verplichte affectatie biedt daarbij, al weze het tijdelijk, geen oplossing: daargelaten dat een dergelijke maatregel door het personeelslid wellicht opnieuw zal worden bestreden, wenst verzoekster duidelijk geen enkele school meer aan betrokkene toe te vertrouwen.

Met andere woorden, indien het verloop van een gewone annulatieprocedure wordt afgewacht, dan zal, rekening houdend met de termijnen om de memories te wisselen, de zaak onmogelijk haar beslag kunnen krijgen voor het einde van het huidig schooljaar en allicht ook niet tegen het begin van het schooljaar 2014-2015, ten ware het auditoraat de versnelde procedure zou voorstellen en de Raad dienovereenkomstig zou oordelen, een gegeven waar verzoekende partij geen beslissende invloed kan op uitoefenen.

De vordering is dan ook hoogdringend in de zin van artikel 17, § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, nu het voeren van een gewone annulatieprocedure een onherstelbare en schadelijke situatie zal doen ontstaan. Het spreekt daarbij voor zich, zoals reeds aangegeven, dat de spoedeisendheid mede is veroorzaakt door het handelen van verwerende partij middels het intrekken en hernemen van de beslissing.”

Beoordeling

6. Verzoeker beoogt, door middel van de gevorderde schorsing, te voorkomen dat G.V. opnieuw haar ambt van directeur zou opnemen doordat de tuchtsanctie haar beslag heeft gekregen vooraleer over de zaak ten gronde uitspraak is gedaan.

In de veronderstelling dat deze premisse van verzoeker over de doorlooptijd van de annulatieprocedure correct is, heeft hij evenwel nog enkel op algemene wijze de spoedeisendheid aangetoond van de zaak. Dit volstaat niet. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

(hierna: RvS-Wet) moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toevallt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een (voortdurende) tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Verzoeker bepaalt zich ertoe, wat dat betreft, te stellen dat hij “terecht” alle vertrouwen verloren heeft in de capaciteit van G.V. om als directeur een school van het stedelijk onderwijs Antwerpen te leiden en dat hij niet over andere ambten of opdrachten beschikt om G.V. te herplaatsen.

Dit argument hangt strikt genomen samen met het onderzoek van de middelen; pas dan kan blijken of verzoeker “terecht” zijn vertrouwen in G.V. heeft verloren. De gegrondheid – minstens de ernst – van de middelen en de spoedeisendheid zijn nochtans afzonderlijke schorsingsvoorwaarden. Voorts bedenkt de Raad van State dat verzoeker beschikt over de mogelijkheid om recalcitrant gedrag of aangetoonde onbekwaamheid van een directeur te ondervangen door maatregelen van inwendige orde, ordemaatregelen of tuchtmaatregelen. Verzoeker verduidelijkt geenszins *in concreto* waarom dit palet van maatregelen niet kan volstaan om de continuïteit van het stedelijk onderwijs te verzekeren in afwachting van een uitspraak ten gronde. Hij lijkt ook eraan voorbij te gaan dat luidens artikel 17, § 1, tweede lid, RvS-Wet, een vordering tot schorsing kan worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, in een enig verzoekschrift samen met de nietigverklaring. Hoewel het indienen van zo een “enig verzoekschrift” zeker nog is toegelaten, druist het in tegen de geest van de nieuwe wetgeving. Met deze nieuwe regeling heeft de wetgever immers precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld

wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, RvS-Wet).

Een uiteenzetting, beperkt tot een louter abstracte verklaring dat het vertrouwen in G.V. zoek is, zonder nadere illustratie of “bijzondere gebeurtenis” en zonder ook maar enig licht te doen schijnen op de onherroepelijke schadelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte, volstaat aldus niet om de spoedeisendheid aan te tonen.

7. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verworpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 mei 2014
2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Van Haegendoren